

היטיל ויטלו והטילני ויטלו

יהי עשר מיל גימ' (ה) כי היט הוזה וטעו (א) כי עילי השער הגדול היה עליהם (ב) כי עילי הוזה היה עליהם (ג)

וייראו המלכים (ה) וייראו המלכים (ה) וייראו האנשים (ה) וייראו האנשים (ה) וייראו האנשים (ה)

כפר לעמד ישראל אשר פדית ה' ואל תתן דם נקי בקרב עמך ישראל (דברים כ"א, ח)

פרק א

(א) ויהי דבר ה' אל יונה בן אמתאי לאמר: (ב) קום לך אל יונה העיר הגדולה וקרא עליה כי עלתה רעתם לפני: (ג) ויקם יונה לברח תרשישה מלפני ה' וירד יפו וימצא אגנה באה תרשיש ויתן שכרה וירד בה לבוא עמהם תרשישה מלפני ה':

(ד) והי' הטיל רוח גדולה אל היים ויהי סער גדול ביים והאגנה חשבה להשבר: (ה) וייראו המלכים ויזעקו איש אל א-להיו

ויטלו את הפלים אשר באגנה אל היים להקל מעליהם ויונה ירד אל ירקתי הספינה וישכב וירדם: (ו) ויקרב אליו רב החבל ויאמר לו מה לך נרדם קום קרא אל א-להיך אולי יתעשת ה-א-להים לנו ולא נאבד: (ז) ויאמרו איש אל רעהו לכו נפילה גורלות ונדעה בשלמי הרעה הזאת לנו ויפלו גורלות ויפל הגורל על יונה:

(ח) ויאמרו אליו הגידה נא לנו באשר למי הרעה הזאת לנו מה מלאכתך ומאן תבוא מה ארצך ואי מזה עם אתה:

(ט) ויאמר אליהם עברי אנכי ואת ה' א-להי השמים אני ירא אשר עשה את היים ואת היבשה: (י) וייראו האנשים יראה גדולה ויאמרו אליו

מה זאת עשית כי ידעו האנשים כי מלפני ה' הוא ברח כי הגיד להם: (יא) ויאמרו אליו מה נעשה לך וישתק היים מעלינו כי היים הולך וסער: (יב) ויאמר אליהם שאוני והטילני אל היים וישתק היים מעליכם כי יודע אני כי בשלי השער הגדול הזה עליכם:

(יג) ויחחרו האנשים להשיב אל היבשה ולא יכלו כי היים הולך וסער עליהם: (יד) ויקראו אל ה' ויאמרו אנה ה' אל נא נאבדה בגנפש האיש הזה ואל תתן עלינו דם נקי כי אתה ה' כאשר הפצת עשית:

(טו) וישאו את יונה ויטלוהו אל היים ויעמד היים מזעפו: (טז) וייראו האנשים יראה גדולה את ה' ויזבחו זבח לה' ויודרו נדרים:

ספר יונה

נינוה = עיר הדג' וימן ה' דג גדול

ירד - עלה
עלתה רעתם לפני:
...ויירד יפו (א, ב-ג)
לקצבי הרים ירדתי...
ותעל משחת חיי (ז, ח)

היים - ימים
להשבר - משבר
בגנפש - עד נפש, נפשי
ברח - ברחיה

היבשה
זבח ונדר

רעה וחרון
מי יודע - ידעתי
וירא - ראה

דוח-חיים (מילים)
39 יונה
3 ה' ?
3 יונה
3 ה' ?
5 יונה
3 ה' ?

פרק ב

(א) וימן ה' דג גדול לבלע את יונה ויהי יונה במעי הדג שלשה ימים ושלשה לילות: (ב) ויתפלל יונה אל ה' א-להיו ממעי הדגה: (ג) ויאמר

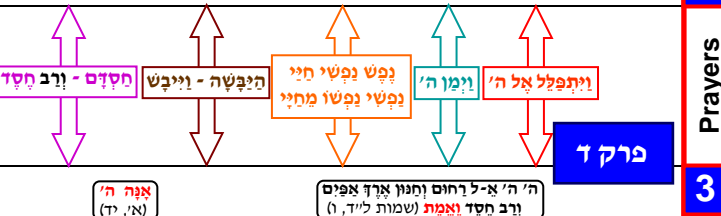
הקדמה
הצרה
ההצלה

ההצרה
קראתי מצרה לי מבטן שאל שועתי
אל ה' ויענני שמעת קולי:
(ד) ותשליכני מצולה כל משברך וגליך
(ה) ואני אמרתי אך אוסיף להביט

(ו) אפפוני מים עד נפש סוף חבוש לראשי:
(ז) לקצבי הרים ירדתי הארץ ברחיה בעדי לעולם

ותעל משחת חיי ותבוא אליך תפלקתי
את ה' וזכרתי אל היכל קדשך:
(ט) משמרים הבלי שוא ונאני בקול תודה אשר נדרתי אשלמה
חסדם יעזבו: אבחה לך ישועתה לה':

(יא) ויאמר ה' לדג וקא את יונה אל היבשה:

(א) וירע אל יונה רעה גדולה ויחר לו: (ב) ויתפלל אל ה' ויאמר אנה ה' הלא זה דברי עד היותי על אדמתי על כן קדמתי לברח תרשישה כי ידעתי כי אתה אל-אל חנון ורחום ארך אפים ורב חסד ונחם על הרעה: (ג) ועתה ה' קח נא את נפשי מפני כי טוב מותי מחי: (ד) ויאמר ה' ההיטב חרה לך: (ה) ויצא יונה מן העיר וישב מקדם לעיר ויעש לו שם סכה וישב תחתיה בצל עד אשר יראה מה יהיה בעיר: (ו) וימן ה' א-להים קיקיו ויעל מעל ליונה להיות צל על ראשו להציל לו מרצתו וישמח יונה על הקיקיון שמחה גדולה: (ז) וימן ה-א-להים תולעת בעלות השחר למחרת ותד את הקיקיון וייבש: (ח) ויהי כזרח השמש וימן א-להים רוח קדים חרישית ותד השמש על ראש יונה ויתעלף וישאל את נפשו למות ויאמר טוב מותי מחי: (ט) ויאמר א-להים אל יונה ההיטב חרה לך על הקיקיון ויאמר היטב חרה לי עד מות: (י) ויאמר ה' אתה חסית על הקיקיון אשר לא עמלת בו ולא גדלתו שכן לילה היה וכן לילה אבד: (יא) ואני לא אחוס על יונה העיר הגדולה אשר יש בה הרבה משתים עשרה רבו אדם אשר לא ידע בין מימיו לשמאלו ובהמה רבה:

דוח-חיים (מילים)
39 יונה
3 ה' ?
3 יונה
3 ה' ?
5 יונה
3 ה' ?

פרק ג

(א) ויהי דבר ה' אל יונה שנית לאמר: (ב) קום לך אל יונה העיר הגדולה וקרא אליה

את הקריאה אשר אנכי דבר אליך: (ג) ויקם יונה וילך אל יונה כדבר ה' ונינוה היתה עיר גדולה לא-להים מהלך שלשת ימים: (ד) ויחל יונה לבוא בעירי מהלך יום אחד ויקרא ויאמר עוד ארבעים יום ונינוה תהפכת: (ה) ויאמינו אנשי יונה בא-להים ויקראו צום וילבשו שקים מגדולם ועד קטנם: (ו) ויעה הדבר אל מלך יונה ויקם מפקסאו ויעבר אדירתו מעליו ויכס שק וישב על האפר: (ז) ויזעק ויאמר בנינוה מטעם המלך וגדליו לאמר האדם והבהמה הבקר והצאן אל יטעמו מאמה אל ירעו מיים אל ישותו: (ח) ויתכסו שקים האדם והבהמה ויקראו אל א-להים בחזקה וישבו איש מדרכו הרעה ומן החמס אשר בכפיהם: (ט) מי יודע יטוב ונחם הא-להים ושב מחרון אפו ולא נאבד: (י) וירא ה-א-להים את מעשיהם כי שבו מדרכם הרעה וינחם ה-א-להים על הרעה אשר דבר לעשות להם ולא עשה:

פרק ד

ה' אל-רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת (שמות ל"ד, ו)

אנה ה' (א, יד)